

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011350
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2321011350.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. XXX/XX, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 27.01.2025, sp. zn. 1T/101/2021, na neverejnom zasadnutí konanom 23.10.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 27.01.2025, sp. zn. 1T/101/2021, podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného A. A. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 20.03.2020 na dvore spoločného rodinného domu jeho a bývalej družky E. F. v obci C. na ul. A. G. H. XXXX/XXX, slovne vulgárne urážal svoju bývalú družku E. F. a jej matku E. F., pričom ako vstúpili do kúpeľne rodinného domu, tak za nimi vošiel aj obvinený A. A., ďalej slovne útočil na bývalú družku E. F., opľul ju a zdrapol za kabát a v momente ako ho chcela jej matka E. F. odsotiť od jeho bývalej družky, on ju udrhel päšťou do ľavého oka a následne obe chytil za vlasy, začal ich ťahať, pričom z rúk sa matke E. F. podarilo vykíznúť, vybehla z domu na dvor a kričala o pomoc, avšak obvinený A. A. taktiež z domu vybehol a odišiel, no následne, aby bývalá družka E. F. predišla ďalšiemu rodinnému konfliktu, tak vošla so svojou matkou E. F. do izby ich spoločnej dcéry, kde chceli počkať políciu, no vzápätí za nimi prišiel do detskej izby obvinený A. A. spolu so svojou matkou C. a sestrou I. A. a počas opätovného slovného napádania svojej bývalej družky, začal jej šklbať kabát, triasť s ňou, pričom sestra obvineného I. A. počas toho koplá do rozkroku jeho bývalú družku E. F., sadla si na ňu jednou nohou, začala jej trhať vlasy, pričom matka E. F. chcela zabrániť útokom zo strany A. A. a jeho sestry I. A. avšak A. A. ju s druhou rukou chytil za vlasy a hlavou jej mykal do strán, no podarilo sa jej utiecť na ulicu, kde kričala o pomoc, v sebaobrane bývalá družka E. F. udrela I. A. do tváre a tiež ju držala za vlasy a kričala, aby ju obaja pustili, následne A. A. vybehol von z domu a ihneď sa vrátil a oddelil od seba I. A. a E. F., po incidente vyšli všetci spolu von na dvor rodinného domu, kde zotrvali až do príchodu polície, uvedeným skutkom obvinený A. A. spôsobil bývalej družke poškodenej E. F. domliaždenie tváre, podvrtnutie krčnej chrčtice, domliaždenie pravého zápästia s odreninou, odreninu ľavého predlaktia a ruky, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie, s dobou liečenia od 20.03.2020 do 03.04.2020, postupuje Okresnému úradu Galanta na prejednanie priestupku.

2. Napadnuté uznesenie bolo okresným súdom vyhlásené na hlavnom pojednávaní konanom 27.01.2025, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „prokurátor“) voči vyhlásenému uzneseniu podal sťažnosť.

3. Podaním doručeným okresnému súdu 12.03.2025 prokurátor odôvodnil podanú sťažnosť tým, že na postúpenie tohto skutku na priestupok neboli splnené zákonné podmienky.

4. Prokurátor v odôvodnení sťažnosti uviedol, že nie je možné súhlasiť s právnym posúdením konania súdom, ktorý na násilné konanie obžalovaného vzhľadom na materiálne korektív napriek naplneniu formálnych znakov vyhodnotil tak, že tieto nedosahujú vyššiu ako nepatrnú závažnosť, a preto nejde o prečiny, ale iba o priestupky. Okresný súd podrobným a vyčerpávajúcim, logicky správnym spôsobom popísal dôkazy preukazujúce spáchanie oboch trestných činov, vrátane zranení poškodenej, ktoré vzniklo práve v dôsledku skutku, kedy okresný súd vychádzal najmä zo záverov znaleckého dokazovania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že na aktívnom násilnom konaní sa okrem obžalovaného podieľala aj jeho sestra, a preto zostáva sporné, v ktorom momente, kým a v akom rozsahu boli spôsobené jednotlivé zranenia poškodenej, ktorú okolnosť nevedel posúdiť ani príbratý znalec. Prokurátor uviedol, že okresný súd v procese hodnotenia dôkazov nevenoval dostatočnú pozornosť výpovedi poškodenej E. F., ktorá detailne popísala útok zo strany obžalovaného tak, že keď začal útočiť, stála pri umývadle a jej matka bola popri nej a keď na ňu išiel a začal na ňu pľuť so slovami, aby sa priznala, čo robila, aby to povedala, predstúpila pred ňu jej matka, ktorá ju chcela brániť, kedy obžalovaný ju udrel. Prokurátor poukázal, že obžalovaný bol hlavným aktérom skutkového deja, ktorý sa odohrával medzi ním a svedkyňou – poškodenou E. F. ml., resp. jej matkou svedkyňou poškodenou E. F. st.. Prokurátor poukázal, že obžalovaný si bol vedomý temperamentu jeho bývalej družky a obžalovaný sám skutkový dej vyeskaloval. Emocne vyhrotená situácia sa obžalovanému vymkla spod kontroly, že ju obžalovaný mienil fyzickým útokom smerovaným voči poškodenej ukončiť. V danom prípade išlo o útok fyzicky zdatného muža voči ženám, teda fyzicky slabším osobám. Bez povšimnutia zostala okresným súdom aj presila obžalovaného nad poškodenými a v neposlednom rade morálna ujma poškodenej. Na záver prokurátor uviedol, že postúpením danej veci na priestupok súd rozhodol benevolentným prístupom k posudzovaniu výtržníckych útokov vo forme slovného a fyzického napadnutia, ktorý by v budúcnosti mohol viesť k zvýšenej agresivite obžalovaného a k pocitu akejsi beztrestnosti jeho konania. V danom prípade išlo o značne intenzívny útok, ktorý je potrebné posudzovať nielen ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ale aj ako prečin výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, a nie ako priestupok proti občianskemu spolužitiu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje rozhodnutie okresného súdu za nezákonné a navrhuje, aby krajský súd predmetné rozhodnutie zrušil.

5. Odôvodnenie sťažnosti bolo obžalovanému i jeho obhajcovi doručené 25.03.2025, ani jeden z nich sa k argumentom prokurátora nevyjadril.

6. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) predložený na rozhodnutie o sťažnosti prokurátora 14.04.2025.

7. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

8. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

9. Krajský súd ako nadriadený orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti najskôr skúmal procesné podmienky pre tento postup a zistil, že sťažnosť podal prokurátor ako oprávnená osoba, podal ju v zákonom stanovenej lehote (a to ihneď po vyhlásení uznesenia) a smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná. Následne postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku krajský súd preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

10. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že na obžalovaného bola 09.12.2021 na okresný súd podaná obžaloba za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

11. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, prokurátor mu v sťažnosti nevytýkal žiadne pochybenie procesného postupu, prokurátor sa v sťažnosti zamerlal najmä na hodnotenie vykonaných dôkazov a ustálení skutkového deja. Na základe uvedeného považuje krajský súd postup okresného súdu za zákonný a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

12. Pokiaľ ide o správnosť výroku napadnutého uznesenia, krajský súd sa po preskúmaní spisu stotožnil so závermi okresného súdu, keď postupom podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedenom v obžalobe, postúpil Okresnému úradu Galanta na prejednanie priestupku.

13. Prokurátor podanou sťažnosťou namietal, že skutok uvedený v obžalobe bolo potrebné posúdiť ako súbeh dvoch trestných činov v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že bolo potrebné do konania pribrať znalca z odboru zdravotníctva zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, traumatológia, ktorý sa v znaleckom posudku jednoznačne vyjadril k mechanizmu spôsobeného zranenia poškodenej E. F. E., k jeho charakteru a rozsahu, doby liečenia, ako aj jeho vplyvu na jej obvyklý spôsob života. Z vykonaného znaleckého dokazovania vyplynulo, že v kontexte udávaného mechanizmu úrazu - chytenie za ruky, naťahovanie sa, mykanie telom poškodenej, údery rukou na poškodenú, ťahanie sa za vlasy - zvalenie na posteľ, je možné a pravdepodobné, že k predmetnému zraneniu došlo tak, že útočník chytil poškodenú za ruky, tým došlo k ľahkému pomliaždeniu pravého zápästia - pravdepodobne stisk zápästia rukou- prstami útočníka. Ľahké natiahnutie krčnej chrbtice - prudký nekoordinovaný pohyb vznikol mykaním telom poškodenej, hlavou poškodenej, keď ju držali za vlasy, ale mohlo vzniknúť aj pádom poškodenej na posteľ. Pomliaždenie tváre v oblasti mihalnice a oka mohlo vzniknúť pri vzájomnom udieraní sa a naťahovaní, ale aj tu znalec poznamenal a upozornil, že toto poškodenie zdravia, ak poškodená utrpela, tak nie v dôsledku útoku obvineného. Predmetné zranenia spôsobila sila intenzity 1, v slovnom vyjadrení slabé násilie, nakoľko došlo len k ľahkému natiahnutiu krčnej chrbtice a ľahkým pomliaždeninám a povrchovým odreninám. Znalec uviedol, že zranenie poškodenej E. F., ml. mohlo byť spôsobené nie len násilím zo strany obžalovaného, ale aj použitým násilím inej osoby (vzájomný konflikt medzi poškodenou E. F., ml. a I. A.).

14. Taktiež okresný súd poukázal na konanie smerujúce proti poškodeným zo strany obžalovaného a najmä opis jeho útokov poškodenými a taktiež v neposlednom rade prihliadal aj na uskutočnený fyzický konflikt medzi E. F. ml. a I. A.. Krajský súd sa stotožňuje s postupom okresného súdu pri posudzovaní miery zavinenia na vzniku a spôsobení zranenia poškodenej. Krajský súd poukazuje, že okresný súd správne vychádzal aj zo záverov znaleckého dokazovania znalca z odboru zdravotníctva, zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, traumatológia.

15. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu, ktorý mal za jednoznačne a bezpochybné preukázané, že obžalovaný sa aktívnym spôsobom podieľal na fyzických útokoch smerujúcich voči poškodenej spočívajúcich chytením rúk, rukou stisnutím jej zápästia, mykaním tela poškodenej. Avšak okresný súd správne uviedol, že na tomto aktívnom konaní sa v neskoršom slede taktiež podieľala aj sestra obžalovaného I. A., ktorú skutočnosť okrem iných potvrdila aj samotná poškodená E. F. ml.. Okresný súd uviedol, že je evidentne sporné, v ktorom momente, kým a v akom rozsahu boli spôsobené jednotlivé zranenia poškodenej, čo v konečnom dôsledku jednoznačne nevedel posúdiť ani príbratý znalec, ktorý v závere posudku okrem iného uviedol, že zranenie poškodenej E. F., ml. mohlo byť spôsobené nie len násilím zo strany obžalovaného ale aj použitým násilím inej osoby (vzájomný konflikt medzi poškodenou E. F., ml. a I. A.). Okrem uvedeného znalec vylúčil to, že pomliaždenie tváre v oblasti mihalnice a oka poškodenej bolo spôsobené v dôsledku útoku obžalovaného.

16. Krajský súd poukazuje, že okresný súd v prejednávanej veci správne posúdil násilné konanie obžalovaného, ktoré vzhľadom na materiálny korektív vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona (spôsob vykonania činu, spoluzavinenie inej osoby, jeho následky a okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, pohnútku a osobu páchatela) napriek naplneniu formálnych znakov nedosahuje vyššiu

ako nepatrnú závažnosť, preto nejde o prečin ale iba o priestupok. Uvedené vyhodnotenie dokazovania preukazuje dostatočné zdôvodnenie materiálneho korektívu a jeho aplikácia na predmetnú trestnú vec.

17. Vo vzťahu k trestnoprávnej kvalifikácie konania obžalovaného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, okresný súd uviedol, že mal po vykonanom dokazovaní a najmä jednotlivých svedeckých výpovedí v dostatočnej miere preukázané, že neprišlo k naplneniu zákonných znakov uvedenej skutkovej podstaty. Poškodené a ani žiaden priamy svedok nepotvrdili to, že obžalovaný na dvore spoločného rodinného domu jeho a bývalej družky mal niekoho fyzicky napadnúť. Krajský súd poukazuje, že okresný súd správne vyhodnotil konanie obžalovaného v tom smere, že sa nedopustil na dvore rodinného domu voči bývalej družke trestnoprávneho konania. S poukazom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že za okolnosť, ktorá zvyšuje závažnosť protiprávneho konania nemožno považovať akúkoľvek okolnosť, ale len takú, ktorá jeho závažnosť zvyšuje výrazným spôsobom (vyššiu ako nepatrnú). Takúto okolnosť však nemožno posudzovať izolovane a bez súvislosti so všetkými ostatnými okolnosťami, ktoré určujú mieru závažnosti protiprávneho konania.

18. Argumenty prokurátora o tom, že okresný súd má príliš benevolentný prístup k posudzovaniu výtržníckych útokov vo forme slovného a fyzického napadnutia, považuje krajský súd za subjektívne vnímanie veci prokurátorom, pretože rozhodnutie okresného súdu bolo po uskutočnenom dokazovaní riadne odôvodnené a okresný súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a rozhodol zákonným spôsobom tak, že nevzhladol v konaní obžalovaného trestnoprávnu zodpovednosť jeho konania.

19. Keďže skutky v tejto trestnej veci nebolo možné posúdiť ako trestné činy, bol dôvodný postup okresného súdu v napadnutom uznesení, keď skutky obžaloby postúpil na priestupok preto, aby okresný úrad danú vec prejednal.

20. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.